

Erich Maria Remarque

Tvorba:

Na západe nič nového - 1928 - jeho najznámejšie dielo o skupine vojakov na západnom fronte.

Cesta späť - 1931 - volné pokračovanie diela Na západe nič nového, menej vydarené dielo.

Víťazný oblúk - 1946 - dej je položený do Paríža v období pred 2. svetovou vojnou. Hlavnou postavou je Ravic, povolaním lekár. Utielol z koncentračného tábora a skrýva sa. Stretáva s Joan, ktorej pomôže nájsť si prácu speváčky v bare Šeherezáda. Do ich vzťahu vstupujú retrospektívne výjavy z minulých rokov. Kde pomohol ujsť z koncentračného tábora dvom priateľom. Vracajú sa mu spomienky na jeho ženu - Sybilu, ktorá sa obesila. Pri pomoci umierajúcej žene na ulici, policajt zistil, že nemá doklady a tak bol vyhostený z krajiny. Za ten čas si Joan našla nového priateľa. Keď Joan oznámila priateľovi, že sa chce vrátiť k svojmu bývalému milencovi, Ravicovi, našťve sa a postrelí ju. Ravic ju nedokáže zachrániť a Joan zomiera. Ravic ide sám seba udať na políciu a následne putuje do koncentračného tábora.

Iskra života - 1952

Čas žitia a čas umierania - 1954

Čierny obelisk - 1956

Traja kamaráti - 1938

Noc v Lisabone - 1962

Nebo nepozná obľúbencov - 1961

Tiene v raji - 1971

Miluj blízkeho svojho - 1973

Charakteristika tvorby:

- 1 pri jeho tvorbe sa inšpiroval Jackom Londonom, Ernestom Hemingwayom a Knutom Hamsunom

- 2 diela sa vyznačujú humanitou
- 3 v dielach sa nachádzajú protifašistické názory kritika a spoločnosti
- 4 hlavná postava nesie následky spôsobené vojnou, nevie sa začleniť do spoločnosti
- 5 typické výrazové prostriedky
- 6 detailná charakteristika postáv, naturalistické opisy scén a expresívne slová

Ocenenia za tvorbu:

- 7 bol nominovaný na Nobelovu cenu v rokoch 1929 a 1930, avšak nevyhral ani jednu
- 8 vyhral Möserovu medailu v roku 1936, ktorá mu bola udelená mestom Osnabrück
- 9 od Nemeckej spolkovej republiky získal najvyššie ocenenie za zásluhy Großes Verdienstkreuz v roku 1967

Na Zapade nič nové

-lit. druh: epika

-lit. žaner: vojnovy roman

-rozprávač : ja rozprávač

-expresionizmy

Charakteristika postáv:

Paul Bäumer-hlavná postava, rozprávač. Pochádzal z chudobnej nemeckej rodiny. Keď spolu so svojimi spolužiakmi narukoval na vojnu, mal iba 18 rokov. Je citlivý, priateľský, pomáha ostatným. Do vojny šiel, lebo veril, že ide brániť svoju vlasť, ale rýchlo stráca svoje ideály. Priznáva, že keď idú vojaci na front, menia sa na krvilačné beštie a zabíjajú, len aby sami prežili. Počas odpočinku v tábore spolu s kamarátmi uvažuje o tom, pre koho je vlastne vojna prospešná, že oni k svojim vojnovým nepriateľom nepociťujú nenávisť, a takisto sa

zamýšľajú nad tým, čo budú robiť po vojne. Bojí sa o svoju budúcnosť, vie, že ostane vojnou navždy poznačený, cíti sa stratený.

Stanislaus Katczinsky (Kat)- štyridsiatnik. Skúsený, kamarátsky, húževnatý a známy tým, že vždy vedel zohnať jedlo a vycítiť, že sa niečo deje. Brali ho ako svojho vodcu. Mal rodinu a povolaním bol obuvník. Paul ho mal najradšej zo skupiny.

Albert Kropp

Paulov spolužiak. Najbystrejší a jediný slobodník. Spolu s Paulom sa dostáva do lazaretu, musia mu amputovať nohu. Odvtedy je mŕkvy, stráca zmysel života a rozmýšľa nad samovraždou.

Müller

Paulov spolužiak. Ako jeden z mála mal svoje sny a predstavy o budúcnosti-chcel si urobiť vojnovú maturitu. Zomrel na zásah svetlicou do brucha

Tjaden

povolaním bol zámočník. Z celej kompánie zjedol vždy najviac. Rebeluje proti Himmelstossovi. Čuduje sa nad vojnou a nemá pocit, že bojuje za štát. Pre neho znamená štát iba nepríjemnosti.

Heie Westhus

mladý kopáč rašeliny. Ako jediný sa nechce vrátiť k predošlému životu, chcel sa stať poddôstojníkom, neskôr žandárom.

Detering

sedliak, myslí len na svoju rodinu a hospodárstvo. Keď počuje krik ranených koní, je mu ich ľúto („ Poviem vám, najväčšie zlo je, že vo vojne sú zvieratá“). Dezertuje, ale chytia ho. Ďalej už o ňom kamaráti nepočuli.

Himmelstoss-desiatnik, veliaci vo výcvikovom tábore. Povolaním bol poštár. Bol krutý, týral a šikanoval nováčikov a vymýšľal im nezmyselné tresty. Keď príde na front, simuluje zranenie, lebo má strach. Bojovať ide až na pokyn poručíka. Odvtedy je ľudskejší.

Kantorek-Paulov triedny profesor. Na jeho podnet šli žiaci dobrovoľne do vojny. Báli sa ho, verili jeho rečiam o vlastenectve. Nakoniec musí narukovať aj on a dostáva sa pod velenie žiaka, ktorého nechal prepadnúť a ten mu všetko

spočíta.

Obsah:

Paul je už rok vo vojne, keď sa príbeh začína. Predstavuje sa v okamihu, kedy jeho jednotka po návrate z boja oddychuje na pokojnom úseku za frontom. Rozpráva príhody z desaťtýždňového výcviku plného šikanovania pod vedením tyranského desiatnika Himmelstossa, budovania zákopov na západnom fronte i prvé bojové stretnutia.

Do kompánie sa dostal aj s niektorými svojimi spolužiakmi. Medzi vojakmi sa vyvinulo pevné priateľstvo na život a na smrť.

Paulov spolužiak Kemmerich je v nemocnici, má amputované obe nohy a umiera. Paul neskôr navštívi jeho matku a klame, že jej syn zomrel rýchlou a bezbolestnou smrťou.

Vojaci sa dostávajú na front, tu zažívajú nepredstaviteľné hrôzy. Na front prichádza aj Himmelstoss. Tjaden a Kropp sa s ním pohádajú a dostanú 3 dni basy. Himmelstoss má na fronte strach... Bojovať na front šli v lete, vracajú sa v neskorú jeseň a zo 150 vojakov ostalo 32. Westhus zomrel na zásah do chrbta. Paul sa pomerí s Himmelstossom, lebo vidí ako pomáha niešť Westhusa. Počas oddychu sa Paul, Kropp, Leer a Tjaden zoznámia s troma francúzskymi dievčatami, opijú Tjadena a ostatní traja stravia s dievčatami noc.

Paul dostane po dvoch rokoch dovolenku a cestuje domov. Dozvedá sa, že je jeho matka chorá a otec tvrdo pracuje, aby zarobil na operáciu. Zisťuje, že ľudia v Nemecku vôbec netušia, aká je vojna strašná, ale ani on sám o nej nechce hovoriť. Jeho izba a knihy sú mu cudzie, má obavy že keď sa vráti domov nastalo, nebude sa vedieť zaradiť do života, už sa teší späť-na kamarátov.

Po dovolenke sa hneď nevracia na front. Skamaráti sa s ruskými zajatcami, úprimne ich ľutuje. Neskôr sa prihlási na prieskum, stratí sa a prvýkrát zabije vojaka vlastnými rukami. Vojak pri ňom umiera a Paul má výčitky. Tie pomaly vyprchajú, keď ho nájdu jeho kamaráti. Spolu s Kroppom strážia francúzsku dedinu a obaja sú ranení. Dostávajú sa do lazaretu, Paul sa vylieči, ale Kropp príde o nohu. Po čase sa dozvedáme, že Detering dezertoval. Nemeckí vojaci už vedia, že vojnu prehrávajú, s napätím čakajú na koniec. Kat je ranený do holene, Paul ho odnesie k sanitárom, ale tí konštatujú smrť. Paul im sprvu neverí, ale

potom si všimne, že Kata zasiahla črepina do hlavy, keď ho niesol.

Nakoniec sa dozvedáme, že Paul zomrel v októbri 1918 ako posledný zo skupiny v pokojný deň, keď sa správa z frontu obmedzila iba na slová: Na západe nič nového...

Tým, že zomrel ku koncu vojny, bola jeho smrť absolútne zbytočná.